

Протокол

№

гр. София, 13.07.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3143** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, на именното повикване в 14:11 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Н. И. В., редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Национална агенция за приходите, редовно призован, представлява се от юрисконсулт Е., с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор К..

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба от 02.06.2022 г.

Адв. С.: Поддържам изцяло исковите претенции. Моля да приемете приложените към исковата молба писмени доказателства. Представям и моля да приемете писмено доказателство от НАП, за което ни беше издадено съдебно удостоверение. Постановленията за налагане на обезпечителни мерки не са обжалвани. Нямаме други доказателствени искания.

ИЩЕЦЪТ, лично: Специално за депресивното състояние не съм ходил на медицински преглед. Ходил съм на гастроентерологичен преглед, тъй като се появила, в резултат на нервното напрежение проблеми със стомаха.

Юриконсулт Е.: Оспорвам иска. Моля да се приемат всички доказателства по делото. Няма да соча доказателства и нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат писмените доказателствата, включително и днес представените такива. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА всички доказателства, приложени към исковата молба, както и днес представеното от адв. С. писмо на ТД на НАП - С..

УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствената тежест и не сочи доказателства за причинно-следствена връзка между твърдените си здравословни проблеми и твърдения стрес, за които обстоятелства евентуално е допустимо и назначаване на съдебно-медицинска експертиза.

ВЪВЕДЕ свидетелите на ищеца в залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на допуснатите свидетели.

В. М. А., български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи за лъжесвидетелстване по смисъла на чл.290 НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

Б. П. Б., български гражданин, неосъждана, във фактическо съжителство с ищеца, без дела със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи за лъжесвидетелстване по смисъла на чл.290 НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СЪДЪТ изведе от съдебната зала свидетелката Б..

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля А..

Разпитан, СВИДЕТЕЛЯТ каза: Н. В. го познавам от около 2009 г., като след акцията „Октопод“, след която беше задържан през 2010 г., съм му бил адвокат в наказателното производство и в последствие вече си работим заедно, по юридически въпроси, тъй като и той е адвокат. В периода след 2010 г. се виждаме ежедневно, дори в момента сме в една кантора, но тогава не. Официално, по повод издадения РА не съм го защитавал, но съм му помагал при многобройните обжалвания, но не съм стъпвал в процесуално качество. Запознат съм добре с предмета на делото. Смятам, че мога да разгранича преживените от В. отрицателни емоции по повод наказателното производство и издадения му РА. Основното неблагоприятно действие на т. нар. данъчно административно производство, което беше срещу него, беше свързано с това, че бяха наложени всички възможни обезпечения спрямо В. и дружествата, в които той беше собственик. Той ги обжалваше непрекъснато, през годините е имало многобройни жалби, но те не бяха уважавани дълги години. Аз помня деня, в който пристигнаха запорните съобщения, бяхме даже заедно. От там насетне той беше лишен от възможността да разполага с всякакви средства, което от една страна доведе до влошаване на негово здравословно и чисто психическо състояние. Мога да кажа, че липсата на средства, неудобството, което изпитваше във връзка с това, му се отрази изключително тежко. Беше в някакво състояние, близко до депресията. Не

контактуваше с почти никой, изпитваше срам, защото запорните съобщения бяха изпратени и до повечето от неговите съконтрагенти, във връзка с неговия бизнес – лизинговото дружество, други търговски дружества, които бяха известени, че се запорират вземания спрямо него. По някакъв начин бяха изпратени на почти всички негови търговски партньори. Към него момент не мога да си спомня дали жената, с която живее работеше. Сега си спомних – тя беше на длъжност в едно от търговските дружества мисля, че в лизинговото и на практика и тя беше лишена от възможността да осигурява средства, тъй като сметките на това дружество бяха запорирани. От друга страна това му се отрази в чисто професионален план. Затормозен от всички тези ефекти и липсата на пари на практика, беше в невъзможност да изпълнява задълженията си, свързани с клиенти, с адвокатската му работа. Помагал съм му през това време по всякакъв начин – и в адвокатската работа, и в чисто личен план. Той изпитваше безкрайно неудобство от това, че трябва да му се помага. Той има някакво заболяване на хранопровода, което се обостря. Не съм специалист и не мога да кажа, мисля, че е някакъв рефлукс. Той се обостри. Не мога да съм сигурен, той не споделя тези работи. А също и проблеми с кръвното. Ревизията продължи много години, не мога да кажа точно, но години продължи, докато делото влезе в съда. Аз, към момента на назначаването, не съм знаел, че има ревизия. Узнах го от момента, в който се получиха запорните съобщения – 2010 година, не мога да кажа точно колко години са. През този период бяха събирани и предоставяни огромно количество документи. Единият от ефектите на това затормозяване беше неговата невъзможност да работи като адвокат, което единствено му беше останало. Беше затормозен, не можеше да работи като адвокат. Помагал съм му лично финансово. Бяхме в близки отношения и не сме оформяли разписки. Към настоящия момент имаме общи случаи. В една кантора сме. Това е от 2020 г. насам.

Юрисконсулт Е.: Нямам други въпроси към свидетеля, доколкото в изявлението преди да бъде въведен свидетелят, жалбоподателят каза, че няма обжалвани постановления за налагане на обезпечителни мерки, моля да го вземете предвид.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля и го освободи.

СЪДЪТ Пристъпи към разпит на свидетелката Б..

Разпитана, СВИДЕТЕЛКАТА каза: С Н. В. живеем от 2007-2008 г. фактически. Имаме две общи деца, родени 2012 г. и 2014 г. Аз работех като изпълнителен директор на една от компаниите и имам много добър спомен за всичко, но ще ми е трудно да разгранича административното дело от другите дела в съда. Мисля, че беше месец декември 2009 г., за което нямам много спомен, но началото на 2010 г. февруари, март, си спомням издирването на всякакви видове документи, които той съответно като физическо лице не пазеше и ние със счетоводителката на дружеството основно трябваше да издирваме всякакви документи. Аз общувах и с дружество „С. трейд“, заради покупко-продажбата на акции от „Корпоративна банка“, изисквахме от тях всякакви документи. Психическото състояние на Н. В. не беше добро – започна да не спи, да мълчи, да не излиза, да не иска да се събираме с хора. В началото не толкова засилено, но с времето това доста се задълбочи. По мое настояване потърси медицинска помощ, защото не можеше да спи. Не мога да кажа какъв точно специалист, но имаше изписан Ксанакс, който пи повече от шест месеца. Исках да се консултира и с други лица, защото знам, че това лекарство не трябва да се пие повече

от шест месеца. От това лекарство започна да спи. Притесненията бяха по-скоро във връзка с данъците, защото в началото наказателното дело беше шок – самият арест, по самото дело беше в О., за която аз самата потвърждавам, че част от тези лица никога не сме виждали. Тогава много исках да имаме дете. Това нещо не се случваше. Чисто медицински нито аз, нито той имахме проблеми, но две, даже три години не се получаваше. Подозирах, че той си има някакви притеснения и във връзка с тези неща, и от гледна точка на безпаричието, защото беше блокиран от всякъде и всичко беше доста трудно. Компанията, на която бях изпълнителен директор също, във връзка с тези ревизии, БНБ отне лиценза и на двете компании, и на Финансова къща „Планета финанси“ и „Д. лизинг“. Отделно „С.“, без каквито и да е обяснения, в този период (защото те също имат информация кой блокира сметките и какво се случва), ни спряха финансирането, без да сме били в просрочие. Чисто финансово, това доста се отразява на мъжката психика, положението не беше розово. Според мен ревизията продължи много дълго. Почти десет години той беше запориран, блокиран, възбранен. През това време семейството се издържаше с моя помощ, и основно на майка ми. Аз излязох в болничен по майчинство и когато се роди детето 2012 г., имахме нула лева, и двамата. Живеехме единствено с болничните и каквото майка ми напазарува всичко за детето. Не бяхме плащали данъци. След това си намерих работа и доскоро издържах цялото семейство. Самото ревизионно производство продължи дълго, не мога да кажа конкретно. В този период Н. В. ходеше по банки, събираше информация, извлечения. Комуникацията с немското дружество „С. трейд“ беше много трудна, те ни таксуваха за десет минути телефонен разговор на фона на всички блокирани сметки и трудното финансово състояние, това беше безумие. На счетоводителката също не ѝ беше приятно, защото тя си работеше някаква друга работа, а той постоянно искаше документи от нея. Според мен трудно се събраха документи. Тези, които касаеха нашите дружества, се събраха лесно, защото те си бяха при нас и трябваше само да се окомплектоват, но другите особено документите от банките, при тях имаше трудности. Някои от документите се пазеха, но имаше и отговори, че не са длъжни да се пазят. Той не правеше нищо друго, беше спрял да работи, да комуникира. Не мога да кажа психическото състояние или ходенето по мъките с тия документи, несигурността какво ще се случи, кое повече е дало отражение. Може би от гордост, той дълго време не потърси лекарска помощ, след това потърси. Нещата малко се пооправиха, след това пак се възвърнаха в едно лошо състояние. Твърдеше, че продължава да пие Ксанакс заради болки в корема, заради които не може да спи. Оказа се, че има рефлукс, полипи, правихме биопсия, защото имаше съмнения да не е онкологично заболяване. Оплакванията и симптомите му се появиха в този период. Аз тогава забелязах, че не може да спи. Преди това не ми се е оплаквал от болки в корема. Когато го попитах защо не спи, ми каза, че го боли корем.

Юрисконсулт Е.: Нямам други въпроси към свидетеля.

Адв. С.: Няма други въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля и го освободи.

Адв. С.: Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

Юрисконсулт Е.: Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед липсата на доказателствени искания на страните и като намери делото за изяснено от фактическа и правна страна,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. С.: Моля да постановите решение, с което да уважите подадената искова молба. Представям списък с разноси, които моля да присъдите. Моля да ми дадете срок за писмени бележки. Исковата претенция е заявена в съда в петгодишния срок по чл.110, вр. чл.114 ЗЗД, по тази причина исковата претенция е допустима. Считам исковата претенция за основателна и моля да я уважите изцяло.

Юрисконсулт Е.: Моля да отхвърлите процесния иск. Считам същия за неоснователен и недоказан. Считам, че в хода на съдебното производство не стана ясно от кое действие, ищецът претендира неимуществените вреди срещу Агенцията. Считам, че показанията на двамата свидетели задълбочиха тази неяснота. Първият свидетел наблегна на запорите и постановленията, издадени срещу г-н В., които обаче не са в кориците на делото. В кориците на делото няма данни за незаконосъобразни постановления за налагане на обезпечителни мерки, няма данни за незаконосъобразни запори. Относно показанията на втория свидетел – същият няколкократно говореше за отнет лиценз от БНБ, действия на банки. Считам, че същите по никакъв начин не доказват иска, а напротив – не се разбира точно каква е връзката между тези действия на тези трети лица и отменения РА. Моля за срок за писмена защита. Правя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и е решено в едно съдебно заседание. Считам, че претендираният адвокатски хонорар следва да бъде намален в предвидения в Наредбата минимум. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че исковата молба е неоснователна и недоказана. От проведените разпити на изслушаните днес свидетели не се установи да са налице понесени от ищеца неимуществени вреди в пряка причинно-следствена връзка с отменения РА. Установят се други вреди, но те не са свързани с отменения административен акт. Моля съдът да отхвърли исковата молба.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните 5 дневен срок, считано от днес за писмени бележки и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:45 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

